

„И ти ще с наградътъ, не вздышай,
„В свой животъ спокойни да бъдатъ
„И счастливи чака да умрятъ.“

Кат' твой чюхъ тїа два та стари
Какви има обещавать дари ;
Ръцѣ на Господа полюбихъ
И отъ радость слезы веч' прилихъ.
Аделайдъ почнамъ да молять,
Да закльнявать, и ней да говорять :

„Аделайдо наше чадо драго !
„Неотричай примитъ това благо !
„Прими свѣтъ на тїи Гооподара,
„Както что та моли майка стара,
„И тѣхно то това предложенѣ,
„Милостико то още жаленѣ,
„Твой е чадо наша стара молба,
„Зачто то сме близо мы до гроба.
„Така ли щеши ты свѣ да живѣешъ,
„И у тиже пустынже копнѣешъ ;
„Послѣ нашъ тъ смърть и раздѣля
„И до твой тъ послѣднъ недѣля !“

„Кат' твой они свѣ ней изрѣкѫхъ ;
На пастыркъ слезы потекѫхъ,